BUDAHEGYVIDÉKI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET

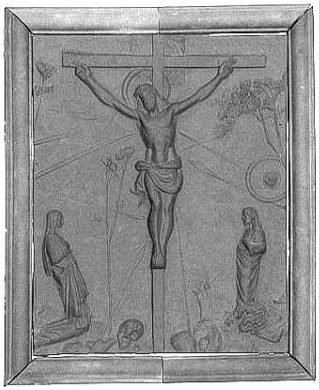

Égigérő

2009. HÚSVÉT

Szeresd felebarátodat, mint magadat! Én vagyok az Úr!
(3Móz. 19,18)

Ritkán halljuk, idézzük ebben az összefüggésben a nagy parancsolatnak ezt a második felét. Bibliaolvasó útmutatónk most így, Mózes könyvéből kivéve adja elénk lámpásként márciusban ezt az igét. A Szentírás összefüggésében, mint látjuk, Mózes 3. könyvében szerepel ez a mondat. Ott, ahol leírva találjuk az egész törvényt, az összes szabályt, amelyek Izrael népének életét szabályozták a legapróbb részletekig. Itt ismétlődik meg a tíz parancsolat magyarázatokkal. S itt szerepel ez a mondat a 6. parancsolathoz kapcsolódva, a felebarát életének, testi épségének védelmében. De kapcsolódhatna a 8. parancsolathoz is, amely a felebarát tisztességének, jó hírének védelméről szól. Tulajdonképpen kapcsolódik a 4-10. parancsolatok mindegyikéhez, mert a parancsolatoknak ez a második fele az ember emberhez való viszonyát szabályozza, míg az első három az ember Istenhez való kapcsolatát rendezi. Szeresd tehát felebarátodat, mint magadat!
A lélekgyógyászat is tudja már régen, hogy ha az ember jóban van önmagával, akkor tud igazán jóban lenni a világgal. Nem önzés tehát önmagunk szeretete, önmagunkkal való kibékülés. Jó, ha az ember békességben van magával, rendben van énjével, mert csak akkor tud nyitni. Ha otthonunkban rend van, akkor tudunk jó szívvel vendéget fogadni. Ha fizikai rendetlenség van, vagy békétlenség ül családunkra, s betéved egy vendég, csak feszengünk. A vendég is rosszul érzi magát az alkalmatlan idő miatt. Legközelebb inkább lemondjuk a látogatást, vagy gyors kifogást találunk, ha váratlanul akar valaki jönni. Ha bennünk nincsen béke, nem tudunk nyitni

(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról)

a másik felé, hogy befogadjuk a szívünkbe, a gondolatainkba. A Szentírás tehát nagyon hamar figyelmezteti az embert a másik felé való nyitásra. S Jézus ezt újra és újra megerősíti. Jézus azért jött, hogy példát adjon a testvér, a felebarát szeretetéből. Még annak a testvérnek a szeretetéből is, akit mi földi korlátaink miatt ellenségnek címkézünk. Jézus eljött, testvérünkké, felebarátunkká lett. Mérhetetlen békesség volt benne. Egyszer-egyszer emelte fel szavát, egyszer az ostorát, de akkor is az ember féltése miatt. Folyamatos kapcsolatban volt az Atyával földi vándorlása idején. A kereszten is, amikor a gyilkosaiért imádkozott, az Atyával beszélt. „Atyám bocsásd meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.” S ez a titok: az Atyával kapcsolatban lenni folyamatosan, megszakítás nélkül. Akkor tudunk jóban, békességben lenni magunkkal, elfogadva gyarlóságaink miatt a bűnbocsánatot, nyitni a felebarát felé. Ezt jelenti ennek az igének a végén az a kicsit keményen hangzó, koppanó 3 szó: „Én vagyok az Úr!” Ez nem fenyegetés, ez bátorítás.

Az Úr figyelmeztet, de felfoghatjuk úgy, hogy felajánlja neked, hogy Ő lesz az Urad. Ahogy Jézus Rá tekintve hozta el azt a mérhetetlen szeretetet a Földre, mely az Atyától jött. Ámen.

Bencéné Szabó Márta

Polgár Ildikó: Stációk sorozat—részletek a templomunkban lévő kerámiákból

Az élő Úr nagykövete

Katolikus testvéreink ebben a félévben, ahogy ők nevezik, Szent Pálra irányítják figyelmüket. Van ebben valami következetesség. Mögöttünk van a Biblia éve, amely kicsinyhitűségünket megszégyenítő módon, érdemünkön felül jól sikerült, és valóban felébresztette a magyar közvélemény érdeklődését a Könyvek Könyve iránt. Ha ezek után azt szeretnénk, hogy jobban megismerjük azt, aki a legnagyobb terjedelemben gazdagította ezt a szent könyvünket, magától értetődő.

Műveit tanulmányozva az a benyomás támad bennem, hogy maga Pál csodálkozna leginkább azon, hogy személye és érdemei ennyire előtérbe kerülnek. Őszintén, és nem csupán álszerénységből vallotta: "Én a legkisebb vagyok az apostolok közül, aki nem vagyok méltó arra, hogy apostolnak nevezzenek." (1Kor 15,9.) Soha nem felejtette el "egyházüldöző" múltját. Bizonyára nem számított az "utókor hálájára" sem. Leveleit lelkipásztori felelősségtudatból a közel kétezer évvel ezelőtt élt és általa alapított gyülekezetek helyreigazítása és megtartása érdekében írta, miközben nagy valószínűséggel mi, mai keresztyének a mi sajátos gondjainkkal fel sem merültünk a tudatában. Úgyszintén nem pályázhatott írásművei időtálló voltára és a szent iratok közé kerülésére. Már csak azért sem, mert minden jel szerint úgy vélte, hogy a földi történelemnek még az ő életében vége szakad. Ha ennek ellenére nevének az emberiség emlékezetében említésre méltó gazdag utóélete van, akkor ez olyan rejtély, amelynek mindenképpen érdemes utánajárni.

Pál apostolnak történelmi szerepét illetően mind a mai napig nagy vita dúl az Újszövetség kutatói között. Vannak, akik szerint letérítette az egyházat a jézusi útról, mások viszont azt állítják, hogy a keresztyénséget tulajdonképpen ő hozta létre, és indította el a történelem vándorútján.

Egyszer egy ifjúsági lapban jelentőségével kapcsolatban következőképpen fogalmaztam. Ő Isten minden értelmet felülmúló kegyelmének tekintette, és elfogadta azt a másodhegedűsi szerepet, amelyet az evangélium megszólaltatásában betölthetett. Az apostoli megbízatását ugyan nem engedte kétségbe vonni (lásd a Második korinthusi levelet!), de ugyanakkor szívósan tiltakozott az ellen is, hogy bárki őt Krisztus elé helyezze. „Pál nevére keresztelkedtetek meg?” – kérdezi (1Kor 1,13). „Ki az az Apollós, és ki az a Pál?” (1Kor 3,4) - állítja személyes lelkiismereti döntés elé talán éppen azokat, akik a legközelebb állnak hozzá. Azután maga adja meg a választ a feltett kérdésre: „Ők szolgák csupán, akik által hívőkké lettetek.”

(Folytatás a 4. oldalon)

(Folytatás a 3. oldalról)

Vagyis nélkülözhetetlen vezetékek ők, de akik csak közvetítői a Krisztussal való kapcsolatból fakadó új és örök élet áramának. „Személyi kultusznak” nincs helye Krisztus népében.

Pálról valóban elmondható hát, hogy hite, szolgálata, teológiai felfogása nem tekinthető énközpontúnak, hanem szinte megszállottan krisztusközpontú. „Megragadott engem a Krisztus” - vallja a Filippi levélben (3,12). „Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.” - vallja másutt (Gal 2,20). Nem mindegy azonban, hogy mit lát Jézus Krisztusban. Lehet rá úgy gondolni, mint aki a múlt nagy alakja, akire csak emlékezni lehet. Lehet rá várakozni, aki majd egyszer talán rendbe teszi a dolgokat. Pál azonban elsősorban az élő Úrról, az örök kortársról tanúskodik, akivel együtt lehet élni és halni. Megtartó közösség alakulhat kiővele. De akit soha nem tudunk megelőzni. Mielőtt mi keresnénk, ő szólít meg minket, mielőtt igent válaszolnánk neki, már előbb szeretett minket, és önmagát adta értünk (Róm 5,6-10). Azt sem rejti azonban az apostol véka alá, hogy Krisztus által a Mindenható lép az életünkbe, hogy végül is Isten legyen minden mindenekben (1Kor 15,28). Nála a Krisztus ügye már nemcsak a lélek benső ügye, hanem egyetemessé válik.

Pál szent elfogultsággal és következetességgel ragaszkodik az Isten kegyelmének és irgalmának elsőbbségéhez Isten és ember kapcsolatában. Mindezt nem lehet kiérdemelni, csak hittel elfogadni. Éppen ezért szerinte az új élet rugója nem a törvény szigora, hanem Isten meg nem érdemelt szeretete (Gal 5,6). Az a tudat sarkalja az embert, hogy amit Isten Krisztus által tett értünk, soha meghálálni nem tudjuk. Ki tudná ezt jobban annál, mint az, aki Krisztus elvakult ellenségéből lett az ő nagykövetévé. Nem csoda, ha minden ember, zsidó és pogány iránt mindenki másnál inkább elkötelezettnek tudta magát. Hiszen ha még ő is belefért Isten szeretetébe, kitől tagadná meg Ura ezt az esélyt?

Csak néhány páli sajátosság felidézésére futotta. De talán ezek is érthetővé teszik számunkra, hogy az egyház megújulásának nagy, Augusztinusszal, Lutherrel és Barthtal fémjelzett korszakai miért nőnek ki éppen a páli tanúságtétel elmélyült tanulmányozásából. Ha a XXI. század részesei rá szorulnak a megújulásra, akkor az említett páli év sem maradhat formális alkalom a számunkra.

Dr. Cserháti Sándor

Az előző cikk írója elismert újszövetségi teológusa egyházunknak, az Evangélikus Hittudományi Egyetem nyugalmazott újszövetségi professzora, a páli teológia kiváló ismerője. Számos páli levélhez írt kommentár szerzője. 2008-ban, a Biblia évében jelent meg Pál korinthusiakhoz írott 1. levelének magyarázta. Az igencsak alapos és sokrétű könyvet sokévi kutatói és előkészítő munka előzte meg. A Luther Kiadó gondozásában jelenik meg a 2. levél magyarázta, amely a tervek szerint már húsvét előtt kapható lesz. Sok szeretettel ajánlom a bibliaolvasásban elmélyedni kívánó testvéreknek mindkét könyvet, amelyek iratterjesztésünkben megrendelhetők. Idén a keddi bibliaórai körünk e kommentár segítségével olvassa az 1.Korinthusi levelet.

Keczkó Pál

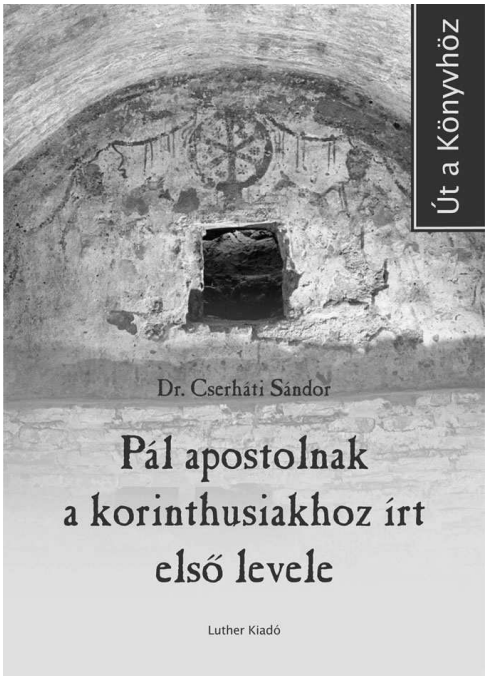

A nagyhét liturgiája

Gyülekezetünk húsvétra való készülését szeretnénk segíteni azzal, hogy bemutatjuk a nagyhét liturgiájában rejlő lehetőségeket. Ezek az istentiszteleti formák méltók arra, hogy újra, nagyobb körben is felfedezzük és ünnepeljük őket, ezért gyülekezetünkben idén nagyszerdán este LAMENTÁCIÓS, húsvétvasárnap hajnalban pedig FELTÁMADÁSI ISTENTISZTELETET is tartunk.

Keresztény életünk középpontjában a húsvéti feltámadás misztériuma áll. Ez a legfontosabb, és egyben hitünk középpontját adó ünnepünk. Ezt ünnepeljük vasárnapról vasárnapra istentiszteleteinken. Így gondolták ezt a kereszténység első évszázadaiban is. Nem véletlen, hogy a húsvét – és ehhez kapcsolódóan, mintegy előzményként a nagyhét – az első ünnepkör, amit évről évre megünnepeltek azért, hogy részeseivé váljanak, újra és újra átéljék az eseményeket.

A húsvéti és nagyheti szokások adják egyházi ünnepeink legősibb rétegét több tekintetben: a liturgiában, mint az ünnep lényegét megragadó „forgatókönyvben”; a liturgiát alkotó szövegekben, melyek már nagyrészt az első évszázadokban kialakultak; és az ezekhez fűződő dallamokban.
Talán nem véletlen, hogy ezek az ünnepi anyagok és szokások maradtak fenn legtovább a protestáns hagyományban. Ha megvizsgáljuk a legkorábbi protestáns gyűjteményeket, az ún. graduálokat (graduál: magyar nyelvű liturgikus énekek protestáns használatra készített gyűjteménye a 16–17. századból), észrevehetjük, hogy a legfontosabb nagyheti liturgikus tételek mind megőrződtek, használatukat pedig az bizonyítja, hogy a graduálok ezen oldalai rongyosra vannak lapozva, legtöbbjüket bejegyzések tarkítják.
Most pedig vegyük sorra ezeket a nagyheti alkalmakat.

A *lamentációs istentisztelet* egy éjszakai imaóra, ahol az Ószövetség egyik könyve, *Jeremiás siralmai* hangzanak el díszes, énekelt formában a három *nagynap* – nagycsütörtök, nagypéntek, nagyszombat – előestéin. Az eredetileg virrasztó zsolozsma megtartotta jellegzetes tételeit: egy kezdő ének után következik a zsoltározós szakasz, ahol általában a 22. zsoltárt éneklik, mely próféciaként szorosan kötődik a nagyheti eseményekhez. Ezután hangzanak el a „siralmak”, a virrasztó zsolozsma három olvasmányaként. Különlegesen drámaivá teszi az alkalmat a templom fényeinek és az oltáron égő tizenöt gyertyának fokozatos eloltása: ezek a tizenkét tanítványt, valamint Máriát és Mária Magdolnát jelképezik; az utolsó, égve maradt gyertya pedig Jézus Krisztust szimbolizálja. A teljes sötétségben fölhangzik a könyörgés, a „*gyermekek kyriéje*” (*Kyrie puerorum*), majd a szertartást a *Dicsőítünk, Krisztus, aki szenvedtél* kezdetű népének zárja.

2009. Húsvét

Mindhárom említett szertartást nem tudjuk megvalósítani, de egyet belőle igen.

ÁPRILIS 8-ÁN, SZERDÁN ESTE, NAGYCSÜTÖRTÖK VIGILIÁJÁN AZ ELSŐ LAMENTÁCIÓ SZÖVEGEIT IMÁDKOZZUK KÖZÖSEN.

A *nagyszombat éjszakai virrasztás* húsvétvasárnap hajnaláig tart. Ezen az éjszakán Jézus feltámadását és keresztségünket ünnepeljük. Az elmúlt évszázadok keresztényei ezen az éjszakán keresztelték meg a közösségbe lépő új tagokat – akik a keresztelőmedencében megmerítkezve, mintegy az „anyaméhből" kijőve születtek újjá –, és az új élet jelképeként tiszta fehér ruhába bújtatták őket. A virrasztás a teljes sötétségben elhangzó ószövetségi olvasmányokkal kezdődik: a teremtés, a kivonulás, az özönvíz képei sorakoznak föl előttünk. Ezen az éjjelen hangzik el a kereszténység egyik legrégibb, a húsvéti gyertyát megáldó dicsérete, az *Exultet.* Míg a nagyhét három napján a gyertyák eloltása, a sötétség volt a legfontosabb mozzanat, ezen az éjszakán a sötétségből megyünk a világosság felé: a fényt a húsvéti gyertyáról szétosztva ünnepeljük Krisztusban születő új életünket. Ezután kerül sor a keresztelkedésre, valamint a keresztségünkre való emlékezésre is. Ezen a hajnalon ismét szólnak a harangok, ismét felhangzik a teljes böjtben elhagyott *Halleluja*. A virrasztást úrvacsorai közösség zárja.
Idén, folytatva a tavaly elkezdett gyakorlatot, már másodszor gyülekezünk össze húsvét hajnalban**.**

ÁPRILIS 12-ÉN, HÚSVÉTVASÁRNAP 5 ÓRAKOR FELTÁMADÁSI ISTENTISZTELETRE HÍVOGATJUK GYÜLEKEZETÜNK TAGJAIT.

Ez az alkalom – bár virrasztás nélkül –, de tartalmazza a fentebb felsorolt tételeket: az olvasmányokat, a fény, az új élet köszöntését, a keresztségre való emlékezést és az úrvacsora ünneplését.
Mindezt azért, hogy valóság legyen, ami a virágvasárnapi himnuszban áll:

Dicsőség és dicséret tenéked, megváltó Királyunk,
kinek gyermeki szép sereg monda ékes éneket!

Ecsedi Zsuzsa

Hétköznapi hősökre emlékezünk

Elhunyt dr. Gyapay Gábor, az újraindult Fasori gimnázium első igazgatója. Gyapay Gábor a Fasor egykori diákja, majd fiatal tanára volt 1952 előtt. Érthető hát az a megszállottság, amellyel az iskola újraszervezésébe kezdett. Diákként nem éreztem az iskola elindulásának a jelentőségét, hiszen tizenévesen minden, ami velünk történt, természetesnek tűnt. Ma azonban visszanézve, s jobb rálátással bírva erre az időszakra, kisebb csodának látom, hogy 1989-ben (!) elindulhatott az evangélikus oktatás a Fasorban.

Gyapay tanár úr hittel végezte munkáját, s nem kellett más pályát választania, vagy – a ma oly szokásos módon – valami meghökkentőt véghez vinnie ahhoz, hogy nevét az utókor megőrizze: pedagógusként lett elismert.

Miért is kell megemlékeznünk róla gyülekezetünk újságjában is? A személyes elfogultság nem elég indok. Azonban úgy gondolom, hogy sok olyan nagyszülő ül a budahegyvidéki padokban, akik Gyapay tanár úrhoz hasonlóan az iskola államosítások előtt valamelyik evangélikus iskolába jártak, s az újraindulást csak álmodni merték. S talán itt ülnek köztünk az ő gyermekeik is, akik csak szüleik elbeszéléséből tudhatták, milyen volt itt vagy ott tanulni. Őket szinte váratlanul érte a fordulat, hogy gyermekük elindulhat ezen a sokat mesélt úton. És persze itt ülnek/ülünk mi is, akik már az újraindult Fasorban koptatták (szó szerint) a padokat, vagy éppen valamely, a Fasor sikeres indulását követően újraindított másik evangélikus intézményben. És látok még az iskolát talán csak hírből ismerő gyermekarcokat is, akik, azt hiszem, érintettek lesznek az evangélikus oktatásban.

Hálával gondolunk Gyapay tanár úr munkájára szeretettel őrizve emlékét.

Az Evangélikus Belmissziói Baráti Egyesület „A magyar evangélikus ébredés kiemelkedő egyéniségei a 20. században” címmel tart előadássorozatot az Üllői úti egyházi központunk épületében.

Március 12-én **Danhauser Lászlóra**, gyülekezetünk első lelkészére emlékezett az összegyűlt hallgatóság Kerekes Titusz testvérünk beszámolóján keresztül. Danhauser László kis közösségből épített gyülekezetet. A gyülekezetépítő lelkész fejében természetesen a templomépítés gondolata is fölmerült, de annak megvalósulása – ,mint hallottuk – az ő életében több próbálkozás ellenére meghiúsult. A mai templomépület láttán tudnunk kell, hogy az a gyülekezetünk közösséggé formálódása óta fennálló vágyának, hitének, akaratának gyümölcse. A templom, amely az Új evangélikus templomok című művészi kiadványban is méltán kapott helyet.

Borókay Réka

Gyülekezeti kirándulás lesz 2009. május 16-án.

Az előző évekhez hasonlóan idén is tervezünk gyülekezeti kirándulást. Az idő hiányában tavaly kimaradt programokat most pótolni szeretnénk. Első állomás Vác, a felújított belváros megtekintése. Innen látogatunk Zebegénybe, megnézzük a Szőnyi múzeumot és a Trianoni emlékművet. Következő állomás Nagybörzsöny, ahol érdemes megnézni a műemlék templomot és természetesen betérnénk az evangélikus templomba is rövid áhítatra, majd egy környéki vendéglőben megebédelünk. Hazafelé átkelve a Mária Valéria hídon, megnézzük az új építésű esztergomi evangélikus templomot, majd végig a Duna partján haladva Visegrád érintésével érkezünk meg Budapestre.
A kirándulás költsége kb. 2000 Ft.
(Ebéd, esetleges belépők ára, buszköltség.)
Támogatás a rászorulóknak az Alapítványunk terhére kérhető. Jelentkezés az iratterjesztésben kitett jelentkezési lapon, illetve Özvegy Istvánnénál az irodában **2009. április 15-ig**. A buszon a helyfoglalás a pénz befizetésének sorrendjével történik.
Reméljük, hogy az idei program is sokak érdeklődését felkelti!

Társas utazás Szlovéniába, 2009. június 20-24.

Az út szervezése még folyamatban van. A valuta árak emelkedése és a forint ingadozása miatt a szállás nagyon megdrágult, de igyekszünk árban és kényelemben is megfelelőt találni. Jó lenne, ha 25 fő összejönne, így egy kényelmesebb kisbusszal tudnánk utazni, és a költség is kedvezőbb lenne.
A tervezett program:
1. nap: Skofja Luka (Szlovénia műemlékekben egyik leggazdagabb kisvárosa).
2. nap: Bledi- tó, Bled vára, Bohinji-tó, Savica vízesés, Vogel-hegy,
3. nap: Postojna, Predjama, Isonzo völgye,
4. nap: Skocjani barlangrendszer, Miramare kastély
5. nap: Ljubjana, Maribor,Budapest.
Az ár várhatóan 75.000 - 80.000 forint körül lesz félpanzióval.

Jelentkezés 2009. április 10-ig Özvegy Istvánnénál a 30-4329593-as, vagy a 224-0640-as telefonszámon (lelkészi hivatal), vagy a pozvegy@lutheran.hu email-címen.

Noé bárkája

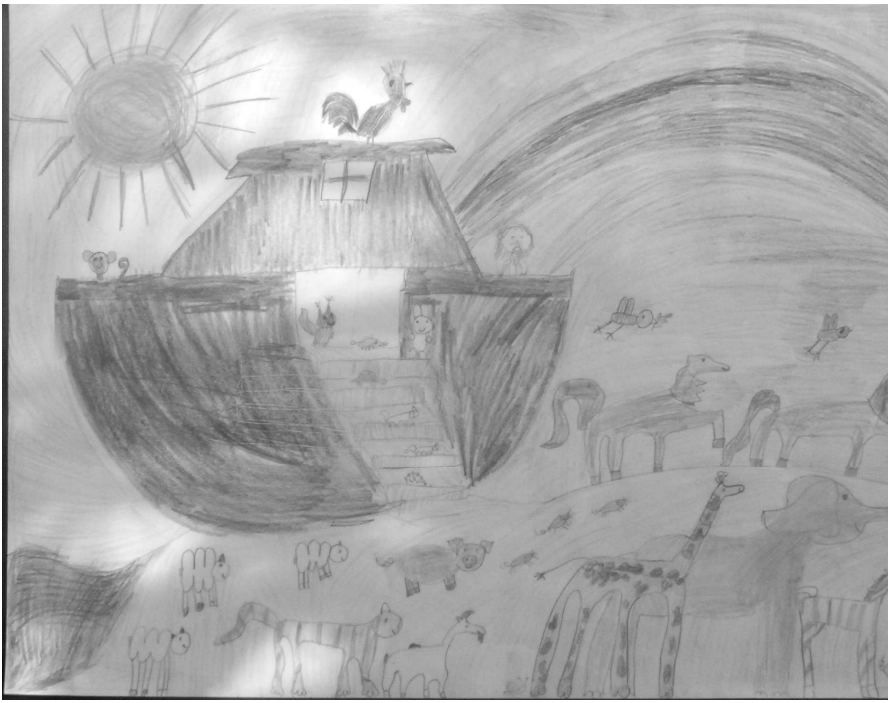

Szathmári Éva 6 éves

Szathmári Éva a Hegyvidéken rendezett Biblia napja kapcsán meghirdetett rajzversenyen, óvodás kategóriában 2. helyezést ért el. Évi a hétfői hittan-csoport tagja, Baranyai Tamás nyugalmazott domonyi lelkész unokája.

Helyezéséhez a gyülekezet nevében gratulálunk! Reméljük, más alkotásai-val is találkozunk majd!

Keresztény Értelmiségi Fórum 2009-ben

Gyülekezetünk Keresztény Értelmiségi Fóruma ebben az évben is minden hónap 4. hétfőjén tartja összejöveteleit, amelyre nemcsak gyülekezetünk híveit, hanem minden érdeklődőt szeretettel várunk, gyülekezeti, vallási hovatartozásától. függetlenül

Fórumunk idei első előadója január 26-án dr. Bölcskei Gusztáv református püspök volt, aki „Az egyházak lehetőségének és szerepének alakulása Magyarországon az elmúlt húsz évben” címmel adott áttekintést.
Beszélt arról, hogyan érte a történelmi egyházakat az 1989-90-es döntő fordulat. Míg addig a diktatórikus államhatalom a hitélet megfojtására törekedett, a fordulatot követően az egyházakra szinte túl hirtelen szakadtak a szabadság lehetőségei. Úgy jártak, mint a jeruzsálemi gyülekezet tagjai Péter apostolnak a börtönből való kiszabadulásakor: amíg Péter fogoly volt, együtt imádkoztak a szabadulásáért. Amikor viszont Péter kiszabadult, és ott állt a gyülekezet kapuja előtt, az érkezését bejelentő szolgálólánynak nem hitték el a jó hírt (Ap.csel.12,5-16). Ugyanekkor a társadalom szinte messianisztikus várakozásokkal fordult az egyházak felé, amelyre az egyházak nem voltak felkészülve.
Beszélt az egyházi iskolák és a szeretetintézmények szerepéről. Az egyházi iskolákba járó gyermekeken keresztül az egész családhoz eljuthat az evangélium. Aquinói (Szent) Tamás már a 13. században megállapította, hogy nem a direkt misszió az első, hanem az előmisszió. Az állami szerepvállalás fokozatos csökkenésével egyre nagyobb a társadalmi igény az egyházi szeretetotthonok létesítése iránt is. A református szeretetotthonok száma az elmúlt évtizedben megtízszereződött.
Kiemelte, hogy az egyházaknak meg kell tanulniuk a nyilvánossággal való élést. A média az egyházak eredményeiről nem tudósít, csak az egyházzal kapcsolatos botrányokról. Ezért fontos a saját média kialakítása. A Tiszántúli Református Egyházkerület felismerve ennek jelentőségét „Európa Rádió” néven saját rádiót létesített.
Az állam-egyház kapcsolatát rendező alapjogszabályokat a püspök Úr megfelelőnek tartja. A problémákat sokkal inkább az állami vezetők részéről érkező támadások jelentik. Nagyon fontos az egyházak összefogása, amit minden történelmi egyház felismert. Nemcsak a felekezetközi összefogást, hanem a református egyházon belüli összefogás jelentőségét is hangsúlyozni akarják: március 22-én Debrecenben a történelmi magyar református

egyházkerületek az Alkotmányozó Zsinat keretében elfogadták az egységes Magyar Református Egyház Alkotmányát, és ezzel helyreállítják a történelem által szétszakított magyar református egységet.
A szervezeti kérdéseknél fontosabb azonban a spiritualitás erősítése. Ezen a téren bíztatóak az ifjúsági találkozók, amelyeken egyre többen vesznek részt. Véleménye szerint a karizmatikusság az egyházak jövője, ami felrázhatja a kissé elfáradt európai kereszténységet.

„*Tégy úgy, mint Isten: légy ember!*

– búcsúzott a püspök úr egy berlini graffiti feliratának idézésével.

Kézdy Pál

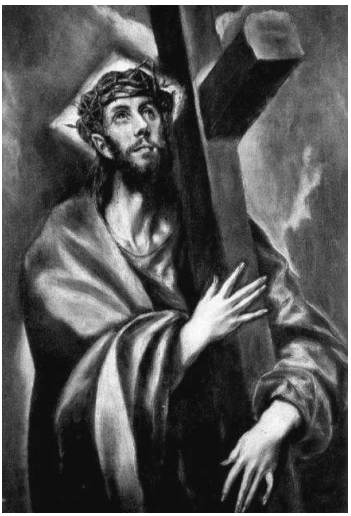

Irodalmi délután

A Biblia éve lezárásának, vagy éppen a Bibliára irányított figyelmünk beérésének tekinthetjük, hogy hagyományos gyülekezeti alkalmunk, az irodalmi délután - Bakos Gyuláné Kardos Piroska presbiter testvérünk nagyszerű szervezésében - éppen a Biblia jegyében zajlott. Március 8-án 12 szerző 24 verse hangzott el 17 szereplő tolmácsolásában. A téma szerint összeállított blokkokat zenei betétszámok színesítették.

Vas István: Kakasszó

Kardját, mellyel a főpap szolgájának fülét
Levágta hetvenkedve - elhajította rég.
Már csak ketten maradtak: János meg õ maga.
Körül fustélyos őrök, kihűlő éjszaka.

A főpap kapujában megállt és remegett.
Az udvaron a szolgák megraktak nagy tüzet.
János, a könnyű János már bejutott előbb
S kiszólt az őrizőknek, hogy engedjék be őt.

Egy szolgáló kaput nyit s ránéz, amint belép,
Meglátja zavarát és vidéki külsejét.
„Ez is a Nazaréti embere! Mind ilyen”.
S ő szól: „Kiről beszélsz te, asszony? Nem isme-
rem.”

A tornácon, poroszlók és vallatók között
Meghallja ezt a Mester, a megvert, leköpött,
És gyulladt szemhéja mögött lobog a láz:
Még mennyi kínhalál jön, még mennyi vallatás!

A tűzhöz odakullog, kezét melengeti.
Egy papi szolga látja és odaszól neki:
„Azok közül való vagy, hiába tagadod.”
Mellére ütve mondja: „Ember, nem, nem vagyok.”

És tudja fenn a Mester, hogy elvégeztetett,
S föléje hengerítik az irdatlan követ.
És görgetheti félre, nem másul a jövő:
Lesz Törvény, Főpap, Egyház, és kő és újra kő.

És megszólal egy másik: „Beszédjén hallani,
Hogy ez is csak aféle vad galileai.”
„Mit is beszélsz? Nem értem. Egyiptomi fene
Az Isten egy Fiába, a Nazarétibe!”

Röhögnek a cselédek a rémült bugrison.
A Mester visszanézett. Mert Róma, Babilon
És Jeruzsálem egy már - halál, feltámadás!
A Szikla, az Alapkő csak te lehetsz, Kefás!

Te lészel itt a kőszál, te kötsz vagy oldozol.
Mindig kilép az Ember Fia a kő alól.
És pofoz a poroszló, röhög a konyhalány,
S felhangzik a kakasszó a főpap udvarán.

És felszáll a kakasszó és feljebb száll a köd
Az Olajfák Hegyéről, a Jozafát fölött.
„Istennek fia vagy hát?” „Te mondád.” Hátranéz:
A nap vérezve kelt föl, mint az elvégezés.

És nevetnek a lányok és fut a volt halász,
Fujtatja, rázza izmos mellét a zokogás,
És tengerek, jövendők hallják a jós-panaszt:
„Mielőtt a kakas szól, háromszor megtagadsz.”

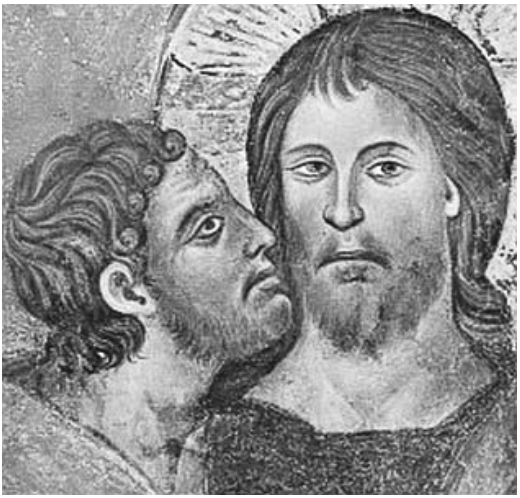

2009. Húsvét

Könyvajánló

a Luther Kiadó Új evangélikus templomok című kiadásához.
[Új evangélikus templomok, Luther kiadó, Budapest, 2009 (szerk: Krähling János, Vukoszávlyev Zorán).]

Már a könyvbemutató előadás plakátja felkeltette az érdeklődésemet, majd a bemutatón örömmel vettem kézbe magát a könyvet is. A 319 oldalas, képekkel és rajzokkal gazdagon illusztrált mű nemcsak eléri a mai építészeti albumok és kiadványok színvolát, bátran mondhatom, hogy Magyarországon mindenképpen, de akár európai viszonylatban is a legigényesebb albumok közé sorolható. A képi anyagokon kívül a laikus számára is érthető, de a szakma mélységeibe is bepillantást adó elméleti összefoglalók az esztétikai élményt szellemi táplálékkal is kiegészítik. A mű, amely tulajdonképpen az elmúlt húsz év evangélikus templomépítészetét veszi górcső alá, 24 evangélikus és 6 ökumenikus templom, imaház és kápolna bemutatására vállalkozik.
A könyv két nagy egységből áll. D. Szebik Imre előszava és Krähling János bevezetése után következik a mintegy ötven oldalas, esszészerű írásokat tartalmazó első rész, amelyben az evangélikus templomok világába négyféle szemszögből: a teológus, az építészettörténész, a tervező építész és a művészettörténész szemüvegén át kapunk bepillantást. Ez a rész Hafenscher Károly esszésorozatával kezdődik, amelyben a templom a közösség és az egyes emberek számára való jelentésével, a templom szimbólum értékével, Isten házának emberarcúságával, emberléptékűségével kapcsolatosan közöl számos értékes gondolatot. Őt követi Krähling János építészettörténeti összefoglalója az evangélikus templomok történeti fejlődéséről, a modern templom kialakulásáról, az épületek közvetett és közvetlen előzményeiről. A történeti összefoglaló után Masznyik Csaba építészeti kritikája következik a templomokról és alkotóikról, általában és egyenként. A sort Harmati Béla László művészettörténész zárja a templombelsőkről, berendezési tárgyakról, a templomokban megjelenő művészeti alkotásokról közölt gondolataival.

A kiadvány második felében az épületek rajzos, fényképes, rövid kísérőszöveggel ellátott bemutatása következik. A kötetet Masznyik Csaba angol és német nyelvre fordított írásai zárják.
A könyv szerkesztői, Krähling János és Vukoszávlyev Zorán igényes, maradandó munkájának gyümölcse arányban van a kötet kiadó által meghatározott értékével, de tisztában vagyok vele, hogy a minőség sokakat nem kárpótol a borsos árért. A kötetet – melynek oldalain gyülekezeti központunk is méltó helyett kapott – ennek ellenére, legalább kézbevételre, mindenkinek jó szívvel ajánlom.

ifj. Vidovszky István

Az SZJA egyik 1 %-a felajánlható a
Budahegyvidéki Evangélikus Templomépítési Alapítvány (adószám 18077397-1-43),
a másik 1 %-a pedig a
Magyarországi Evangélikus Egyház (technikai szám: 0035)
részére.
((Mint tudjuk, ez nem jelent a felajánlónak plusz anyagi terhet.)

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Istentiszteletek:

Vasárnap **10.00** órakor (a hónap első vasárnapján **11.30**-kor), úrvacsorával

Családi istentisztelet: a hónap első vasárnapján **10.00** órakor, úrvacsorával

Budakeszin az új ref. templomban: minden hónap első és harmadik vasárnapján és az egyházi ünnepek másnapján **8.30** órakor

Gyermek bibliakör:

Vasárnap 10.00 órakor, az istentisztelettel párhuzamosan
(kivéve a hó első vasárnapján és egyházi ünnepeken)

Bibliaórák:

Kedden 18.30 órakor (gyülekezeti)
Csütörtökön 10.00 órakor (gyülekezeti)
Hó első csütörtökén 18.00 órakor (középgeneráció)

Budakeszin:
fiatal felnőtteknek és a középnemzedéknek dr. Fabiny Tiborral előre egyeztetett időpontban
Minden hó 2. szerdán 14.30 h-tól idősek bibliaórája (Kőszeghy Tamásnéval egyeztetendő helyen)

Hittanórák:

Hétfőn 16.30 órakor gyülekezetünkben;
Csütörtök 15 órakor—Jókai Mór Ált. Isk. (4-5 o.) - kisépület, tetőtéri terem
Péntek 12.30 órakor—Zugligeti Ált. Isk. (2-3. o.) - 401. terem
Péntek 13.45 órakor—Kós Károly Ált. Isk. (4-5. o.) - háztartástechnikai terem

Konfirmációi előkészítő:

Csütörtökön 16.30 órakor

Ifjúsági és fiatal felnőtt órák:

Csütörtökön (*kéthetente*) 19.00 órakor
fiatal felnőttek bibliaórája családoknál
Pénteken *(hetente)*
16.30 órakor a tavaly konfirmáltaknak
18.00 órakor a korábban konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak.

Baba-mama kör

Kéthetente (páratlan heteken) szerda de. 10.00 órakor

Énekkari próbák:

Pénteken 19.00 órától – gyülekezeti kórus
(alagsori próbateremben)

A hittan– és bibliaórákra, ifj. órákra, énekpróbákra bejárat az alsó udvari kapun.

Erős vár a mi Istenünk!
Égigérő

A Budahegyvidéki Evangélikus Gyülekezet lapja

Kiadó: Keczkó Pál lelkész
Bp. 1123 Kék Golyó u. 17.
telefon: 224-0640; 20 8243373
e-mail: pal.keczko@lutheran.hu

Szerkeszti:
Borókay Ferenc, Borókay Réka, dr. Csonka Géza, Kézdy Pál

http://hegyvidek.lutheran.hu

A kiadvány megjelenését a XII. kerületi Önkormányzat támogatja.